

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

میرویس ودان محمودی

۲۷ جنوری ۲۰۱۶

بهای آزادی: جانبازانه رزمیدن

دوست گران ارج ، روشن ضمیر و وطنپرستم، جناب فرید حکیمی! Farid Hakimi
با سلامهای گرم و درود های فراوان، با تحلیل همه جانبه تان صد در صد موافقم و هم چنان از پیشنهاد وطنپرستانه
تان استقبال نیک نموده و به دیده قدر می نگرم.

چون جبر زمانه همه مان را خانه به دوش ساخت و بنابر دلالتی در خارج از کشور ماندیم. بناءً چه بخواهیم و یا
نخواهیم ، قبول کنیم و یا نکنیم ، نسبت به افراد داخل جامعه به مراتب ناآگاهتر و کم تجربه تر بوده و از شرایط و
اوضاع سیاسی - اجتماعی و فرهنگی و بی خبر می باشیم.

انقلابیون و توده های داخل کشور با الهام از این اصل مهم "تحلیل مشخص از اوضاع مشخص" می توانند که تصمیم
بگیرند، دست به شورش بزنند و با پیروزی بر دشمنان رنگارنگ داخلی و خارجی، تغییرات بنیادی را به وجود بیاورند
و در فرجام بر سرنوشت میهن رقم بزنند. ما باید به این درجه از درک رسیده باشیم تا بهتر بدانیم که شرایط و
اوضاع خونبار کنونی کشور تا اوضاع و شرایط زمان تجاوز شوروی ، فرق ماهوی دارد زیرا در آزمون نیرو های
ملی و انقلابی و مردم متحد بودند و تنها به ضد یک دشمن غدار و برای یک هدف مشترک که همانا آزادی ملی بود ،
می رزمیدند. کشور های ایران و پاکستان و... در آن دوران ظاهراً به مثابه مار های خوش خط و خال عمل می
نمودند، بی خطر و دشمن نبودند. افغانستان ، توسط بیشتر از ۴۴ کشور امپریالیستی اشغال نظامی نگردیده بود.
شیرازه وحدت ملی هم، چون بابا - سلیمان و پامیر استوار بود. میهن پرستی مترادف با (ناموس پرستی) بود و خلاصه
کشور های مرتجع همسایه از هیبت شیران افغان هم چو روباه هائی دم بریده می هراسیدند و!!

در برهه جاری ؛ کلاغان سیه بال و پر و زشت ناسیونالیسم اسلامی ایران ، یابو های پنجابی ، روباه های آسیای میانه
(فرزندان خلف تزاران و جیره خواران سوسیال امپریالیسم شوروی و حالا پادو ها و اجیران امپریالیسم فدراسیون
روسیه) همراه و همگام با نوکران بومی و در تبنانی با باداران امپریالیستی شرقی و غربی شان، با گرفتن ژست
شیران؛ در میهن شیران و عقابان آزادانه شکار می کنند ، می آیند و می روند ، می برند و می کشند، حکم می رانند و
تصمیم دارند تا زادگاه زردشت و آرش ، کاوه و سیس ، شاه زمان و امان الله، محمودی و مجید و را به پرتگاه
انقیاد حواله دارند و میهن خورشید تابان را پارچه پارچه و تجزیه سازند. تبلیغات و پروپاگند های خائنانه ایران -

عربستان- پاکستان- تاجیکستان و..... به همکاری سگان پاچه گیر داخلی شان؛ شیرازه وحدت ملی را از هم گسسته و پاشیده اند. وطنپرستی و جوانمردی به رؤیا و افسانه مبدل گشته است. افغان ستمدیده و افغانستان بلائیده، دارای دهها نوع دشمن خونخوار و بی ناموس داخلی و خارجی شده اند که هیچ گونه رحم و مروت نداشته فقط و تنها به نابودی افغان و تجزیه افغانستان می اندیشند و بس!

بنابر دلایل فوقانی، مسؤولیت و وظایف انقلابیون و میهن پرستان برای انقلاب کردن، خطیر تر و سنگین تر از گذشته بوده و بنابر دو اصل "تحلیل مشخص از اوضاع مشخص" و مخفیکاری، کار و فعالیت می نمایند و برای شورش نمودن و قیام ملی تدارک می بینند. انقلابیون از نگاه داشتن توان اقتصادی و اسلحه فقیر و نادار می باشند زیرا آنان بدین باورند که اتکاء به قدرت های خارجی اسارت به بار می آورد. اگر مردم با نیرو های انقلابی همدست شوند، کمک های مالی و..... نمایند، طبیعی است که پروسه خیزش و شورش سهلتر می گردد و در غیر آن با این چنین شرایط و اوضاع نابسامان سیاسی - اقتصادی و فرهنگی و..... انقلاب کردن کار یک روزه نبوده بل مسیری است دور و دراز، پر از سنگ و خار و مملو از فرود و فراز و ها و!!.....

اگر ملت به گروگان گرفته شده و اسیر مان برای یک هدف و نیت مشخص که همانا به دست آوردن آزادی ملی از چنگال خرسهای سرمایه و خوک های ارتجاع منطقه - فرامنطقه و داخلی می باشد، متحد شوند و تحت رهبری نیرو های انقلابی قیام سراسری را به راه بیندازند، مطمئنم که گلیم فرسوده ارتجاع و استعمار را جمع می نمایند، میخ آخرین بر تابوت شان می کوبند و فاتحه آنان را برای ابد می خوانند.

اگر انقلابیون، همگام با توده ها حرکت نکنند و در رأس خیزش توده ها قرار نگیرند، هیچ انقلابی به پیروزی نمی رسد.

اگر توده هائی میلیونی با انقلابیون همکاری نمایند، محال است که تحول بنیادی در کشور رونما گردد. به عبارت دیگر انقلابیون و مردم لازم و ملزوم یک دیگرند.

بلی! باید و به طوری حتمی و مشخص، قیام ملی در مقابل ارتجاع داخلی و بادران خارجی شان از استحکام و سازماندهی بسیار اساس و بنیادی برخوردار باشد. انقلابیون افغانستان کوله باری از شکست ها و پیروزی ها، اندوخته ها و آموزه ها، تجربیات، مبارزات، ایثار و از خود گذری و..... را از زمان تجاوز روسها تا به امروز با خود حمل می دارند و به همان دلیل موجه، آبدیده ترین رزمندگان و انقلابیون در جهان هستی و تاریخ بشری باشند. اگر مردم تحت رهبری نیرو های انقلابی به پاخیزند، بدانید که بزرگترین انقلاب تاریخ در عصر حاضر در میهن آزادگان به پیروزی خواهد رسید.

می دانم که ۹۰ درصد ملت از دست ظلم و ستم، استثمار و بی عدالتی به ستوه آمده اند و این را هم می دانم که فقط و تنها حل معادله دو مجهوله افغانستان، توسط اکثریت مردم و انقلابیون با (شورش سراسری) بستر مساعد جهت تحقق ستراتیژی جنگ توده ئی طولانی و خط حرکتی آن حل می گردد و دیگر هیچ گونه بدیل منطقی اصلاً وجود نداشته زیرا تاریخ بیشتر از سه دهه پیشینه کشور تا به امروز، شاهد مدعایم می باشد.

باید از خواب خرگوشی بلند شد و به خود آمد، موهوم پرستی و مدد جستن و کمک خواستن از غیب؛ را کنار گذاشت و به سازمان های انقلابی کمک و معاونت مالی و..... را آغاز کرد زیرا آنان در این شرایط نهایت خطیر و حساس که ارتجاع اسلامی داخلی و متحدین اسلامی منطقه ئی شان تا به دندان مسلح می باشند و هم چنان دولت و حکومت پوشالی را نیز در قبضه دارند؛ قادر گشته و توانسته اند که تعداد زیادی از جوانان با درد و با احساس را از چهار کنار میهن غرقه در خون مان، تحت آموزش و تربیت انقلابی قرار دهند و متحد سازند و در این کارزار انقلابی

موفقیت های مزیدی را کمائی دارند.

ما زمانی به آرزو های ملی و انقلابی خویش نایل می گردیم که در عمل و با صداقت تام به اقدامات جدی بپردازیم و منتظر "مهدی موعود" و "دستان غیبی" نباشیم تا آزادی و آزاد زیستن را برای مان تحفه بیاورند. باید رزمید ، جان باخت تا گهر آزادی را به دست آورد.

با احترامات عمیق قلبی

میرویس